

— Irodalom — művészet. (2. oldal).
— Több támogatást az élsportolók-
nak. (3. oldal).
— A politikai értekezletet előkészítő
küldöttség közleménye. (4. oldal).
— Amerikai gazdasági válságtól fél-
nek a nyugateurópai országok. (4. oldal).

— Az öszindiai béketanács nagypont-
jének. (4. oldal).
— Új baloldali előretörés az olaszor-
szági közéleti pótválasztásokon
(4. oldal).

C. Pârulescu elvtárs beszéde V. I. Lenin halálának 30. évfordulója alkalmából

Harminc évvel ezelőtt halt meg Vladimir Iljics Lenin, a marxizmus nagy teoretikusa, a proletárforradalom génusza, a Szovjetunió dicsőséges kommunista pártjának és a szovjet államnak megalapítója és vezetője.

E harminc év alatt számos esemény rázkódott meg az emberiség történelmét: háborúk és forradalmak, amelyek nagy változásokat hoztak a földkerekség népeinek életében. Minden egyes esemény újabb és újabb igazolása volt a nagy lenini eszmének, újabb győzelmeket jelentett a dolgozók felszabadító mozgalma számára, amelyet a lenini génusz vezetett.

A leninizmus az emberek százmillióit hódította meg. Soha még politikai és filozófiai felfogás nem lett ilyen hatalmas befolyást az emberek gondolkodására és tetteire, soha még politikai és filozófiai felfogás nem mozgósított annyi öntudatos, áldozatkész harcost az eszmé győzelméért, soha még eszme nem vált olyan hatalmas anyagi erővé, mint a leninizmus eszméi.

A leninizmus tudományos biztonsággal tükrözi napjaink objektív valóságát, a társadalmi, anyagi élet fejlődésének szükségleteit. Minden dolgozó, minden nép, bármilyen körülmények között él is ma, Lenin eszméiben megtalálja saját törekvéseinek tudományos kifejezését, azt a biztos utat, amelyet követve, valóra válthatja törekvéseit.

Lenin egész elméleti műve Marx és Engels tanításainak alkotó alkalmazása az oroszországi konkrét viszonyokra, az imperializmus konkrét viszonyaira.

Marx „Tőke” című munkájának téziseiből kiindulva, Lenin kimutatta, hogy az imperializmus rothadófélben lévő kapitalizmus, hogy a kapitalista társadalmi rend haladó társadalmi rend, hogy az imperializmus feltételei középette a közvetlen gyakorlati problémájává lett a proletariátus történelmi elhivatottsága: az, hogy megmentsse az emberiséget a kapitalizmus rablincseitől. A leninizmus az imperializmus és a proletárforradalmak korszakának marxizmusa.

A szónok rámutatott a titáni harcra, amelyet Lenin vívott, hogy a proletariátust felszabadítsa a reformista, opportunisták pártok befolyása alól és előkészítse a szocialista forradalmat. Majd az új típusú párt — a munkásoktól Lenin alkotta harcos, forradalmi, marxista pártja megteremtésének történelmi jelentőségét hangsúlyozta a szónok.

Az OSZDMP II. kongresszusán Lenin és eszméiről, a következetes iszkristák, kérihetetlen harcot folytattak az opportunisták ellen és sikerült is a párt programjába beiktatni a legfontosabb marxista elvet — a proletariátus diktatúrájának elvét. Lenin a szervezeti kérdéseket illetően is kérihetetlen harcot vívott az opportünizmus ellen. A marxizmus történelmében első ízben Lenin dolgozta ki a pártokról, mint a proletariátus vezető szervezetéről szóló tanítást, amely nélkül a hatalom kivívása és a szocialista társadalom felépítése lehetetlen. A pártéletnek Lenin által kidolgozott szabályai előírják: a párt szervezeti szabályzatának szigorú tiszteletben tartását, a demokratikus centralizmus elvének következetes alkalmazását, a párttagok minden módon való aktivizálását a párt valamennyi problémájának megoldására, a pártélet legfontosabb problémáinak kollektív megvitatását. A kollektív munka elve — Lenin tanítása szerint — a pártvezetés legfőbb elve.

A kérihetetlen harc, amelyet Lenin a marxista-forradalmi párt ideológiájának és szervezeti elveinek megvédéséért az opportünisták ellen folytatott, nagy nemzetközi jelentőséggel bír. Hatalmas csapást mért az egész nemzetközi opportünizmusra és hozzájárult a forradalmi munkásmozgalom fejlődéséhez valamennyi országban.

Az OSZDMP második kongresszusa óta eltelt 50 év alatt Leninnek és tanítványának, műve folytatónak, a nagy Sztálinnak, valamint harcostársainak vezetésével a Szovjetunió Kommunista Pártja megőrizte és megerősödött az opportünizmus elleni kérihetetlen harcban, nagy társadalom-átalakító erővé, az egész világ kommunista pártjainak mintaképévé vált s teljes egészében igazolta Lenin szavait, aki korunk becsültének, eszmének és lelkiismeretének nevezte a Szovjetunió Kommunista Pártját.

Leninnek a szektarizmus és a „baloldali-ság” ellen, a párt tömegkapcsolatainak megerősítéséért vívott kérihetetlen harcáról beszélve C. Pârulescu elvtárs hangsúlyozta, hogy Lenin elsősorban a munkásoktól szövetségeseinek, kérdése foglalt.

kozta a hatalom kivívásáért és a szocializmus felépítéséért vívott harcban, főleg pedig a munkásoktól és a parasztságtól tömegei közötti szövetség megteremtése, Lenin kimutatta a munkásoktól és a parasztságtól tömegei közötti szövetség tartalmát és konkrét formáit a társadalmi fejlődés minden szakaszában, a burzsoá demokratikus forradalomtól kezdve egészen a szocializmusig és bebizonyította, hogy a dolgozó paraszt nem ideiglenes utitárs, hanem hűséges szövetségese a munkásoktól, anélkül együtt halad a szocializmus és a kommunizmus végső győzelméig.

Lenin dolgozta ki a marxista párt taktikájának alapját a burzsoá-demokratikus forradalomban; ő tárta fel az orosz marxisták és a világ proletariátusa előtt a burzsoá-demokratikus forradalomnak szocialista forradalommá való átalakulása világos távlatát s ezzel új forradalmi elmélettel gazdagította a marxizmust. Lenin felfedezte a kapitalista országok egyenlőtlen gazdasági és politikai fejlődésének törvényét az imperializmus korszakában. Erre a törvényre támaszkodva Lenin újabb nagy, tudományos felfedezéssel gazdagította a marxizmust: megfogalmazta és megalapozta zseniális következtetését az imperialista világhatalom áttörésének lehetőségéről azon a ponton, ahol a front a leggyengébb, azt a következtetést, hogy a szocializmus győzelme lehetséges eleinte csak néhány, sőt egyetlen tőkországon is.

A Szovjetunió Kommunista Pártja megszervezte a munkásoktól és a dolgozó parasztságtól szövetséget s egyetlen forradalmi lendületbe egyesítette a békeért indított általános demokratikus harcot, a parasztságtól szövetséget a földesurak földjeik elkobzására irányuló mozgalommal, a régi Oroszország elnyomott népeinek nemzeti felszabadító mozgalommal és a munkásoktól szocialista harccal. Ezzel olyan hatalmas társadalmi erőt teremtett, amely a földkerekség egyharmadán részén szétzúzta a kizsákmányoló osztályok hatalmát. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme — a lenini forradalmi elmélet helyességének élő tanúságát — az emberiség történelmének legnagyobb eseménye.

A szónok ezután a proletárdiktatúráról szóló lenini tanításnak, mint a proletariátusnak a dolgozók nem proletár rétegeivel (elsősorban a parasztságtól tömegeivel) kötött szövetsége különleges formájának óriási jelentőségét fejtette ki és a szovjet-köztársaságról, mint a proletárdiktatúra legjobb politikai formájáról beszélt.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme és a proletárdiktatúra kikiáltása teljesen új s rendkívül nehéz feladatok elé állította a Szovjetunió Kommunista Párt-

ját. V. I. Lenin, a kommunista párt vezetője és a szovjet kormány teje, tudományosan megalapozott programot dolgozott ki a gazdasági szempontból elmaradott és a háború, valamint az idegen intervenció által tönkretett Oroszország fejlett szocialista nagyhatalommá való átalakítására. E program előirányozta az ország szocialista iparosítását, a nehézipar minden irányban való fejlesztését, a népgazdaság villamosítását, a mezőgazdaság szocialista átalakítását, a kultúrforradalom megvalósítását.

Rendkívül nehéz problémának bizonyult a mezőgazdaság szocialista alapon történő megszervezése egy technikailag és kultúrában elmaradott országban, amelyben tízmeg-milliónyi kis- és középtermetű volt. Lenin szétzúzta azoknak az antimarxista felfogásnak, akik lehetségesnek tartották a sokmillió termelő földjének kisajátítását és rámutatott arra, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakítását csak a munkásoktól és a dolgozó parasztságtól szövetségének és e szövetség gazdasági alapjának — a város és falu közti árucserének — szüntelen megerősítése útján lehet és kell megvalósítani. Óriási nemzetközi jelentősége van Lenin zseniális szervezeti tervének, Lenin megmutatta, melyik a legjárhatóbb út arra, hogy a kis parasztházak fokozatosan áttérjenek a nagyüzemi szocialista gazdálkodásra.

Az SzKP lenini központi bizottságával az élen, a szocializmus felépítése tervének sikeres valóra váltásához vezette a szovjet népet. Lenin eszméi győzedelmeskedtek a Szovjetunióban. Lenin jóslata, hogy az NEP Oroszországból szocialista Oroszországgá lesz, valóban bizonyult. A Szovjetunió rövid történelmi időszak alatt elmaradott országból szüntelenül fejlődő, fejlett gazdasággal bíró szocialista nagyhatalommá vált, amelyben ismeretlenek a válságok és amely egyre nagyobb mértékben képes a szovjet nép állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteit kielégíteni.

A szovjet államnak — a munkások és parasztságtól államnak óriási ereje teljes egészében megmutatkozott a Nagy Honvédő Háború idején. Hála a szovjet nép példátlan hősiességének és a leninizmus győzelmének a Szovjetunióban, az emberiség megszabadult a fasiszta rabság veszélyétől.

A Szovjetuniónak a második világháborúban aratott világtörténelmi jelentőségű győzelme lehetővé tette, hogy számos európai és ázsiai nép, élen a lenini tanítások által vezérelt kommunista és munkáspártokkal, kiragadják magát az imperializmus láncából, megdöntse a régi, népeketlen rendet és az áruló kormányokat és létrehozza a népi demokratikus rendszert. A forradalom győzelme Kínában, a népi demokratikus országok létrejötté, a béke és

szocializmus nagy táborának — a népek e legnagyobb vívmányának — kialakulása, e tábor sikeres gazdasági, politikai és kulturális téren, újabb igazolása a lenini tanítások helyességének és erejének.

A szovjet nép ma lelkesen dolgozik az SzKP XIX. kongresszusa irányelveinek valóra váltásáért, az ötödik ötéves terv végrehajtásáért, amely fontos lépést jelent majd a szovjet társadalomnak a szocializmusból a kommunizmusba vezető útján. Az SzKP KB és a szovjet kormány legutóbbi intézkedései a mezőgazdasági termelés, a könnyűipari és élelmiszeripari termelés szüntelen emelésére, a szovjet kereskedelem fejlesztésére, új szakasz kezdetét jelentik a kommunizmus építésében és azt a célt szolgálják, hogy a következő 2–3 évben a lakosság számára szükséges tömeggyártási cikkek még nagyobb bőséggel biztossá váljanak.

A szocialista szovjetrendszer, amelyet az SzKP, Leninnek az élen, dolgozott ki, mindinkább bebizonyította óriási felsőbbrendűségét a kapitalista rendszerrel szemben. A szocialista szovjetrendszer legelőkelőbb vonása a párt, kormány és a nép szilárd egysége.

A soknemzetiségű szovjet állam erejének egyik legfőbb forrása az összes szovjet népek megengedhetetlen egysége, amely a lenini-sztálini nemzetiségi politika gyümölcse. A győzedelmes szocializmus nagy országában a lenini eszmék diadala, a lenini alkotó génusz ereje és logyözhetetlensége állt testet.

A gazdasági fejlődés, valamint a nép anyagi és kulturális színvonalának emelése tekintetében jelentős sikereket ért el a népi demokratikus országok is. A béke és a szocializmus táborának országai között, amelyeknek élen a Szovjetunió áll, közös érdekek és célok, példás együttműködés, barátság és testvéri szövetség alapul a típusú kapcsolatok jötték létre. Az összes népi demokratikus országok egységes felzárkózása a Szovjetunió köré — a béke és a szocializmus tábor legyőzhetetlenségének forrása.

Homlokegyenest más vonalon haladnak az imperialista országok.

Az imperialista tábor ma ellentétek marangolyát, gazdasága újabb válság küszöbén áll — a válság jelei legkézzelrebb az USA-ban észlelhetők, — a néptömegek nyomora egyre növekszik, az államélet szüntelenül laszálódik, a háború szolgálatába állított kultúra és tudomány hanyatlak — az imperialista tábor mai helyzete Lenin amez állításának igazát bizonyítja, hogy az imperializmus rothadó, haladó kapitalizmus.

A kommunista pártok vezetésével a tőkés országok munkásoktól egyre inkább az egész nép vezetőjévé válik a szabadsáért, a nemzeti függetlenségért, a békeért, demokráciáért és a társadalmi haladásért vívott harcban. Ugyanakkor egyre inkább széttrull az imperializmus gyarmati rendszere.

A népek, a munkásoktól az élükön, egyre határozottabban szembelényezkednek az agresszív imperialista erők reakciójával, háborúra uszító politikájával. A béke érdekében folyó egyre szélesebb mozgalom a tömegek növekvő öntudatát és azt a mind elszámoltak akaratait bizonyítja, hogy meg-hiusítják az imperialista reakció agresszív terveit.

A béke és szocializmus Szovjetunió vezető táborának államai azt a lenini elvet valják külpolitikájuk alapjául, hogy a kapitalizmus és a szocializmus együttélézése lehetséges és a népek közötti barátság és béke megvalósítható. A szovjet állam külpolitikájának első ténykedése, a Lenin által alapított „Békedekretum” létrejötté óta mind a mai napig, a Szovjetunió tántoríthatatlanul a béke és a népek közötti együttműködés politikáját folytatja és folytatja.

A Szovjetunió kitartó békepolitikája már eddig is számos sikert aratott. Néhány nap múlva összeülnek Berlinben a négy nagyhatalom külügyminiszterei. Ettől az értekezlettől a népek megkövetelik, hogy újabb lépések történjenek a nemzetközi feszültség enyhítésének útján. A szovjet kormány új javaslatot, hogy az államok kötelezzék magukat, hogy nem használnak atomfegyvert, utat nyit az atomháború veszélyének kiküszöbölése felé. A Szovjetunió és a kínai népi kormányok a koreai kérdésben folytatott békepolitikája a koreai vérontás megszüntetéséhez vezetett a múlt évben. Most azért folyik a harc, hogy az úgynevezett „ENSZ erők” becsületesen alkalmazzák a fegyverszüneti egyezményt, s hogy hívják az össze politikai értekezletet a koreai kérdés békés rendezésére, amivel azonban az agresszív erők, legfőképpen pedig az amerikai agresszív erők szembelényezkednek. V. I. Lenin kapitálta országban egyre széle-

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

Az SzKP Központi Bizottságának, a Szovjetunió minisztertanácsának

A Román Népköztársaság fővárosának dolgozói ünnepélyes emlékülést tartottak a dolgozó emberiség legnagyobb forradalmi génusza, Vlagyimir Iljics Lenin halálának harmincadik évfordulóján s ez alkalomból forró üdvözlőlevelet küldtek a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának és a Szovjetunió kormányának, amelyek győzelméről győzelemre vezeték a szovjet népet a Lenin által kijelölt úton.

A halhatatlan Lenin neve mélyen belevésődött a világ sokszázmillió dolgozójának szívébe és tudatába, Lenin neve a békeért és a népek szabadságáért, a szocializmus és a kommunizmus diadaláért folyó harc zászlaja lett. Zseniális eszméi elterjedtek az egész földleken s ragyogó fáklyaként világítják meg minden nép útját a szebb, boldogabb jövő felé.

Lenin, a forradalmi eszme és gyakorlat feltámlhatatlan génusza alapította meg a Szovjetunió dicsőséges Kommunista Pártját, ő fektette le a világ első szocialista államának gránitalapjait. A leninizmus magas szellemi diadalmasokdtak a Szovjetunióban, a népi Kínában, a népi demokratikus országokban, amelyek együttesen a szocializmus legyőzhetetlen táborát, a népek e legnagyobb vívmányát alkotják. A lenini eszmék diadala a földgömb negyedrészen bebizonyította a világ népeinek, hogy a leninizmus az imperializmus rabságából való felszabadulás egyetlen útja, az egyedüli út, amely a jólét, a béke és a népek közti barátsághoz vezet.

A Román Népköztársaság dolgozó népe halálátlan szeretettel és végtelen tisztelettel viseltetik Lenin szeretett neve iránt. A Lenin alapította Szovjetunióknak köszönhetjük felszabadulásunkat a fasiszta iga alól és a szocializmus építésében nyújtott testvéri, internacionalista segítségét. Munkánkban és harcunkban a Lenin alkotott dicsőséges Kommunista Párt tapasztalatai nyomán haladunk. A leninizmus iránti törhetetlen hűségünk a legbiztosabb záloga a szocializmus győzelmének hazánkban.

Ma, Lenin halála harmincadik évfordulójának emlékülőnapján, dolgozónk megfogadják, hogy fokozott erővel harcolnak a szocializmus építéséért, hazánk és a nagy Szovjetunió örök barátságának megszilárdításáért, a szocialista tábor megerősítéséért, a népek közti békeért és barátságért.

A Román Munkáspárt vezetésével népünk határozott léptekkel halad előre a leninizmus útján, szilárdan bizva ügye diadalában, a leninizmus diadalában az egész világban.

Eljen a Szovjetunió dicsőséges Kommunista Pártja és annak Központi Bizottság!

Eljen a Szovjetunió kormány!

Eljen a nagy Szovjetunió — a leninizmus hazája, a béke és a népek szabadságának védőbástyája!

Eljen a román nép és a nagy szovjet nép örök barátsága és testvérisége!

Eljen Marx-Engels-Lenin-Sztálin halhatatlan tanításai!

IRODALOM-ÉRTÉKESZET

A FORRADALMÁR ADY

Csak a gazdag, csak a zsarnok
Élt föl minden földi jókat.
Megláncolták, butították
A dolgozó milliókat.

Adynak, mint minden igazi költőnek
nagyaságát a nép életével való
összetartozás jelenti. Ady ugyanazért harcolt,
mint Petőfi: a nép szabadságáért.

Ady Magyarországa ebben az időben
elindult a kapitalizmus „békés fejlődésé-
nek” útján. Az 1900-as években az impe-
rializmusnak világviszonylatban történő
megjelenésével kritikus helyzet alakult ki a
Monarchiában és Magyarországon is. Az
egyes társadalmi osztályok pártokat alakí-
tanak, a polgárság antiklerikális, szabad-
kőműves nézeteket vall. A parasztság meg-
kísérli, hogy elszakadjon az 1848-as
záslóval visszaélő „nemzeti pártoktól”,
míg a munkásosztály a szociáldemokrata
párt vezetésével ebben az évtizedben szől
bele a tömegharc útjára fellángoló kirobban-
ásaival a politikai életbe és mindinkább
döntő tényezőjévé válik.

Ebben a forrongó időben szólal meg
Ady Endre. Amikor az 1900-as évek elején
az egyházellenes radikális gondolatait
tolmácsolja, tulajdonképpen a magyar bur-
zsoá progresszív ideológiáját hirdeti. Ady
polgári radikalizmusa azonban egészen
más, mint a polgári radikális szabadkőmű-
veseké. Az egyházellenes harcban csak ki-
induló pontot lát arra, hogy minden feu-
dális maradvánnyal le kell számolni. A
szabadgondolkodás polgári eszméjét Ady a
magyarországi feudalizmus maradványok
egész rendszere elleni harccal köti össze.
Ady tudatában volt annak, hogy a polgári
demokratikus forradalom főkérdése a pa-
rasztkérdés. Dózsa György nem mítológia,
hanem politikai program az ő számára.
1907-ben a Budapesti Naplóban így ír a
máramarosi román parasztok felkeléséről:
„Egyszerűen gyönyörű az a hír, amely
Máramarosból érkezik. Kaszát fogott a pa-
raszt, mert megint ellagosították tőle va-
lami 120 holdnyi földet...” A parasztfelke-
lés kérdése azonban élesen elválasztja
Adyt polgári fegyverbarátaitól.

Ady politikai és költői felfogásában
döntő szerep jut annak, hogy a magyar
demokrácia nem várhat semmit a magyar
burzsoáziától. „Polgárságunk zöme kor-
rupt és különben is gyöngé” — írja 1913-
ban. Ady szemtanúja volt a magyar bur-
zsoázia züllöttségének, kulturális ürességé-
nek és politikai gerinctelenségének.

Ady a társadalomból, a valóságból szív-
ta költészetének tápláló nedvét. Valahova

tartozni akart, erővel és hittel teli osztá-
lyokra akart támaszkodni. De a polgársá-
gra nem lehetett. Ady így jut el a szocia-
lista munkásmozgalommal vallott fegyver-
barátsághoz. A munkásság osztályharcában
nemcsak az elnyomottak anyagi helyzeté-
nek megjavításáért folyó harcot látja, ha-
nem a kultúráért, a világosságért vívott
küzdelmet is. 1907-ben a párisi villanyipari
munkásság sztrájkjáról így ír: „Kezükben
van a világ és az egész emberi civilizá-
ció sorsa. Jó kezekben van, nem kell
félni”. „Csak Máté földjén” című versé-
ben ilyen lángoló szavakkal fejezi ki hitét:

Velelek száguld, viv, ujjong a lelkem:
Vérem, magyar proletárok.

Miért „vitáztok” mégis a szocializmus-
sal, miért írja egyik versében:

De ha elhagytam talán százszor,
Ezerszer tértem vissza hozzá,
S mindig szerelmesebben.

Révai József szerint ennek kellős ma-
gyarázata van: egyrészt a költő individua-
lizmusa, másrészt a szociáldemokrata ve-
zetés alatt álló munkásmozgalomban fel-
lépő opportunizmus. Az egyén és a közös-
ség ellentmondása a kapitalista életmód
gyakori velejárója, amelyet a polgári kul-
tura számos képviselője átért. Ez az ellen-
tét a szocializmusban mint alprobléma,
természetesen semmivé válik.

Ady hitét a szocializmusban megrendíté-
s a szociáldemokrata pártban fellépő oppor-
tunizmus. A századfordulóban jelenik meg
a millerandizmus és a bernsteinizmus
Ady nem tudhatta, hogy akkor már Lon-
donban megszületett a bolsevik frakció, a-
mely kivette a munkásmozgalom az op-
portunizmus válságából. Ady keveset tu-
dott az akkori oroszországi eseményekről.

Az 1900-as évek táján elősebb osztályvel-
lentétek feltételei mellett érlelődő demokra-
tikus forradalom viszonyai között nehezebb
volt tisztán látni, mint 1948-ban és még
nehezebb volt megmaradni a tisztánlátás
legmagasabb színvonalán. Még Gorkij mellett
is, aki nem kívülről közeledett a munkásmoz-
galomhoz, hanem együtt nőtt azzal, ott állt
Lenin. Akik Ady mellett álltak, a forradalmi
gondolat ereje és következtetése dolgában
nem lóbbak, sőt sokszor kevesebbek voltak
náluk. Ady a feudalizmus elleni harcban nem
akart egyedül állni, hanem táborot keresett
magának. Ez a tábor a polgári radikálisok,
szabadkőművesek táborá. Később, amikor lát-
juk, fegyverbarátainak reformista programja
és az ő forradalmi hitvallása között súlyos
ellentétek alakultak ki.

Ady Endre

Az automobil

gazdájának az ügyvédje: Nézze kend, hallja
kend, ha bíróságra megy, semmit sem kap.
Akar kend ötszáz forintot?

Besze Antal összecsapta volna a kezét az
örvendező oszódástól. De az oszódás fél
keze volt. Boldogan vette fel az ötszáz for-
rintot. S visszament családjával a Szilágy-
ságra.

3.

Ötszáz forint, ugye, sok pénz?

De ötszáz forint sem tarthat örökös.
Pláne, ha az ember tehetetlen nyomorék. A
gyerekek még nagyon gyerekek. Azok nem
dolgozhatnak.

S Besze Antalnak látnia kellett, amikor
foggy lassan a dármas kince. Sőt nem is
lassan, de hamar. És mi lesz, ha semmi
sem lesz? Közben pedig új csecsemő nyivá-
kolt a bőcsőben Besze Antal háborodott
óráiban arra a gyilkos, mesés ezerre gon-
dolt, amely elvette az egyik karját. Egy-
szerű gondolatai közé hirtelen valami na-
gyon furcsa, nagyon bizarr gondolat ve-
gyült.

Ugy gondolta, valóságos látta, látszan lá-
ta Besze Antal, hogy Budapest, az ország-
utón s az egész világon ilyen ur, boszorkányos
kocsis száguldanak. És most már, akik ilyen
kocsiban élhetnek, azok a királyok. Azoknál van
a pénz. Azok isszák a drága italokat. Azok-
nak vannak szeretőik. Azoknak van jussuk,
igazságuk, egészségük. Akinek nincs ilyen
örögszekere, az ne is beszéljen. Kegyetlen
széker az ilyen széker. Így beszél például:
— Micsoda? Kend, Besze Antal, élni ne-
részkedik? Adja ide az egyik karját. Kovács
Bálintnak a ballába kell. Szabó Péternek az
egész nyaka.

Háborodott, lázas óráiban ilyen beszédeket
hallott Besze Antal.

A világháború idején Ady izoláltsága
még inkább fokozódott. Fegyverbarátai közül
ő az egyetlen, aki következetesen demokrata
maradt és ellenszegült a sovinszta ármak.
Ismeretes Ady hitvallása az együttélő nem-
zetiségek testvériségéről:

Ezer szíbbadt vágyból miért nem lesz
Végül egy erős akarat?

Hiszen magyar, román, szláv bánat
Mindig egy bánat marad.

Dunának, Ótnak egy a hangja,
Morajos, halott hang.

Árpád hazájában jaj annak,
Aki nem ur és nem bitang.

Az elszigeteltség még inkább urrá lesz
Adyn és fokozza elkészesedését barátai és tá-
bora ellen. Egyedülélének érzése mindenek-
előtt abból ered, hogy Ady volt a költők
közül egyedül következetes demokrata for-
radalmár. Ellentétnek kellett fennállnia a
költő közt, aki „egyszerre szeretne végezni”
az első, a második és a harmadik „renddel”,
valamint a burzsoázia politikai, kulturális
érvényesítésének útját egyengető barátai
közt.

Ady Endre 35 éve halott. Korán felőrölt
szervezetével aránylag fiatalon, 1919 január
27-én halt meg, elragadta az akkor járvá-
nyos spanyoláz. Szeretett hazájának általa
annyira áhitott szabadságát nem érthette
meg, még egy háborúnak kellett jönnie,
hogy a Vörös Csillag, mely „mígóta ember
néz az égre” reménye volt az emberiségnek,
Ady népe fölött is kigylójék s onnan sose
hulljon le. Ma felezvadalk, haladó irodal-
munka kétféleképpen értékeli a magyarság
nagy költőjét, Ady Endrét. Ha élne, láthat-
ná, hogy ezútföldjén baráti összefogásban
élnek románok és magyarok, szlávok és né-
metek, láthatná, hogy tanügyi politikánk
Zilahon iskoláját „Ady Endre középiskolá-
nak” nevezte el. Versét csaknem minden
nyelvre lefordították: a magyar, román, né-
met és szláv népek gyermekei olvasásuk és
ézeretük költészetét. A multban örökségét,
költészetét, évek hosszú során át, kevesen
értékelték. Az irodalomban a nyilvánosság
előtt Adyt egyedül József Attila kellett
előre a következő sorokkal:

Teste a föld. Földmivésé a lelke,
ezért koppan a kapa néhanap.

Sirja háromméteres holdos lelke,
hol házat épít, vet inajd és arat.

Vere törvény és óda ritmusában

Kő hull s a kastély ablaka zörög, —
eke haát barázdát új husában,
mert virágzás, mert élet és örök.

4.

Megint föl kellett vándorolnia Budapestre
Besze Antalnak. És a megszorodott Besze
családnak. Besze Antal újságokat árult egy
kevéssé. Gyöngé kenyer volt. Nem lehet élni.
Az utcákon nyargaltak az ördögszekerek.
Ezek is megszorodottak. Mint a Besze
Antal családja. Nagyon tisztelte a nyargaló
automobilokat Besze Antal. Reszkelett s
várta, mikor parancsolnak rá:

— Hé, Besze Antal, kendnek van még egy
keze? Adja csak ide izben.

Ilyenkor megjött, halála ijedt a saját
képzeltéhetőségétől Besze Antal. Nem mert
keresztülvágni az utcán. Es egyetlen karját,
balkarját imádatl, aggodalommal verdeste
elkényszeredett testéhez. Megvan. Még
megvan.

5.

Ötvenről, Szilágyiságból csak keserű hi-
rek érkeztek. Hazá ne menjen Besze Antal.
Kegyetlenebb, piófolóbb ott az élet, mint
valaha.

Főnt Budapestén pedig nem akart jönni
elegendő falatban a kenyér. Mindent meg-
próbált Besze Antal. S a gyerekek nagyon
rongyosak voltak. A kicsinyek sirtak, ami-
kor már nagyon éhesek voltak. Egy éjszaka
hangosan, esztelenül beszélt Besze Antal:

— Jó, jó, odaadom a másikat is.

Látta robogni felé gögös lármával az
automobil Besze Antal. S hallotta, hogy
kéri a másik kezét is. Istenem, gondolta,
még ötszáz forint. Amíg abból tartana a
két nagyobbik gyerek munkára nőne. Vagy
pláne, ha többet kapna ötszáz forintból.

Alkonyatig bolyongott a városban Besze
Antal. Estére aztán húzta valami az And-
rássy-ut felé. Lihegte, nyögte hangosan,
ahogy szaladt:

— Odaadom, a másikat is odaadom.

De rosszul ugrott az automobil elébe sze-
gény Besze Antal. Vagy lehet, hogy az auto-
mobilnak kevés volt ezúttal Besze Antal
karja. A nyakán nyargalt keresztül s elült
a zajos, zavaros utcában.

(Népszava, 1907. február 6.)

Ady Endre:

A Hadak Utja

Vörös jelek a Hadak Utján:
Hunniában valami készül,
Rongyos hadak, roppant hadak
Sereglenek vigan, vitélül.

Mama Tüz-ország Magyarország.
Fagyott testét a láng befutja,
Csoda esett, Földre esett,
Benépesült a Hadak Utja.

Százezernyi parittyás Dávid
Készül bizón, dalolva rálok:
Ejh, jó urak, dicső urak,
Ilyen gyávák a Goliátok?

E roppant nép nem Csaba népe,
Melyről legenda szólt nektek.
Más nép e nép, ez csak: a Nép,
A fölkelet Nép. S ugy-e, remegtek?

Dobban a Föld s piros virágos,
Nagy kedvvel a Napot köszöntjük
Es láng-folyó, szent láng-folyó
Minden utca, ha mi elöntjük.

Uj hadsereg a Hadak Utján,
Uj legenda, uj harcos ének:
Ez a Jövő, a kész Jövő
S pirkadása a magyar Égnek.

Ez az ezer évig nyomorgók
Százszor lesújtott, bus csapatja,
De az erő, a friss Erő
S vigságát a nagy Élet adja.

Agyu, gyilok, ur bílanság
Nem fog a mi dus ereinken:
Ha meghalunk, hát meghalunk
S ha meghalunk, meghalt itt minden.

Mi vagyunk: Jövő és Igazság,
Engesztelés és nagy lélet,
Es mi vagyunk, csak mi vagyunk
Jó Sors, ha kell s ha nem kell: Végzet.

Minden mienk, csak a türes nem
S nincs hatalom, amely megenged
Es hangosan, nagy — hangosan
Idézzük meg hőhéraitkal.

Ez az ország a mi országunk,
M most már a mi kezünk, épít,
Tobzódhatok, tobzódhatok,
Eppen elég volt ezer évig.

Hir és dal ma riongva vág szét
Városfalak közt, falvan, puztán:
Itt van a nép, megjött a Nép
Vihar-irammal, Hadak Utján.

M van, a nép, trónt fog tlni most
Ezer évig lége a rögnek,
Itél a nép, itélni fog
S ezerszer jaj a bűnösöknek.

Ady Endre:

Párisi jegyzetek
A rehabilitált Marat

Marat-t a világ minden iskolájában be-
tiának rajzolja meg a történelem-tanár. ur.
S most állni fog a szobra Párisban s egy
egész Marat-irodalom vitatja, hogy a fran-
cia forradalom Marat-ját, Corday Sarolta
bűnszönyv áldozata, nem az volt, akinek
hiszük. Marat forradalmár volt, kemény
nagy ego, de fehérlékü álmodozó. Bűnbak
kell minden város korszak számára, s
Marat-t odadobta a hivatalos história-írás
áldozatul. Emlékezzünk csak a mi Dózsa
Györgyünkre is, mennyi gonosz fog rá
a hivatalos történet-tudomány. Holott ez a
nemes néptribun sok-sok szomorú magyar,
évezredes lelkismeretének megszólaltatója
volt. Nyolc-tíz éven hónappal ezelőtt proponál-
tam itt e lapban: állítsunk szobrot Dózsa
Györgynek. Késői visszhangként olvasom,
hogy Csaba és Achán András már érzik,
hogy mit jelképez Dózsa György bemocskolt
alakja. Hogy mágánások, püspökök és család-
jeik ne uralkodjanak Magyarországon. Még
Marat-t is rehabilitálja az észretért utókor.
Ezerszer nagyobb kötelességünk ez Dózsa
Györggyel szemben.

(Budapesti Napló, 1907. június 14.)

C. Párulescu elvtárs beszéde V. I. Lenin halálának 30. évfordulója alkalmából

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

sebb körök támogatják a szovjet kormányt az azt a javaslatot, hogy a nagy kínai nép foglalja el az öt megillető helyet a nemzetközi kérdések megoldásában. G. M. Malenkov elvtárs, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, az újv alkalmából adott interjújában megmutatta az egyetlen utat a nemzetközi kérdések békés rendezésére s a jelenlegi nemzetközi feszültségnek a széles tömegek által annyira óhajtott enyhítésére.

A nagy Lenin rámutatott arra, hogy az imperializmus elkerülhetetlenül háborút szül. Ez a tétel tökéletesen érvényes napjainkban is. De a dolgozók tudnak harcolni a háború ellen, le tudják fogni a háborús gyújtogatók gyilkos kezét. A háborús káták mellett fennáll és egyre reálisabbá válik a nemzetközi kapcsolatok terén egy másik perspektíva. A béke fenntartásának perspektívája. A béke fennmarad és tartós lesz — mondotta J. V. Sztálin, — ha a népek saját kezükbe veszik és mindvégig megvédik a béke ügyét.

Elvtársak!

Pártunk megalakulása óta a marxizmus-leninizmus minden legyőző eszméi vezérlék. A lenini tanítás iránti hűség, a Szovjetunió Kommunista Pártja dicsőleges tapasztalatainak elsajátítása lehetővé tették a Román Kommunista Pártnak, hogy a kizsákmányolók feletti győzelemre, a burzsoá-demokratikus forradalom győzedelmes véghezvitelére, országának gyökeres megváltoztatására vezesse a munkásosztályt és az egész román népet. A népi demokratikus rendszer megteremtése — a román nép legnagyobb vívmánya — a leninizmus ragyogó győzelme országunkban.

Pártunk politikája a szocializmus felépítésének, a nép anyagi és kulturális színvonalának emelésének következetes politikája. Lenin terve a szocializmus felépítéséről a Szovjetunióban és a szovjet állam dicsőleges tapasztalatai, a szocializmus építésében, pártunk legbiztosabb iránymutatója az előtte álló feladatok megoldásában. A román nép, a Román Munkáspárt vezetésével, a Lenin által kijelölt uton haladva, jelentős sikereket ért el az ország gazdasági és kulturális fejlesztésében, a dolgozók életkörülményeinek megjavításában.

A szónok ezután hangsúlyozta, hogy a szocializmus útján haladó országunk előtt felmerülő kérdésekre a Román Munkáspárt a lenini tanítások felmérhetetlen kincsétárában, a Szovjetunió Kommunista Pártjának gazdag tapasztalataiban talál feleletet. Rámutatott arra, hogy az RMP KV augusztus 19—20-iki plenáris ülése átfogó határozatot hozott, amelynek lényegében az a célja, hogy lezámolja a mezőgazdaság, a könnyű- és élelmiszeripar fejlődésében észlelt elmaradást, amely legfőbb oka annak, hogy a dolgozók életszínvonalának emelésének útjára elmaradt a népgazdaság fejlődésének általános útjára, hogy biztosítsa a népgazdaság fejlődésének új lendületét és a néptömegek anyagi és kulturális színvonalának komolymeretű emelését.

Párulescu elvtárs rámutatott a könnyű- és élelmiszeripar fejlesztése érdekében hozott állami intézkedésekre, majd a következőket mondta:

A leninizmus arra tanít, hogy a termelés növelését nemcsak a beruházások fokozására kell alapozni, hanem a vállalatok egyre jobb gazdálkodására és a vállalatok belső tartalékainak feltárására és kiaknázására s a szigorú takarékosági rendszerrel vívott szüntelen harcra is. Lenin kifejtette, hogy végső fokon, az új, szocialista rendszer győzelmének legfontosabb tényezője a munka termelékenysége.

A lenini tanítást követve a párt szakadatlan harcra buzdítja a munkásokat, mérnököket és technikusokat a termelékenység növeléséért, az önköltség csökkentéséért, a termékek minőségének megjavításáért s hangsúlyozza, hogy ez az előfeltétele a néptömegek jóléte növelésének.

A nép életszínvonalának emelése konkrét intézkedéseket követel meg a mezőgazdasági termelés növelésére. A lenini utmutatásokat követve, amelyek szerint minden új rendszer csak egy bizonyos osztály pénzügyi támogatásával jöhet létre, a plenáris ülés elhatározta, hogy az eddigig nagyobb segítségért ad az önkéntesség elve alapján létesített 4000 falusi kollektív gazdaságnak és mezőgazdasági társulásoknak. Ezeknek az intézkedéseknek a kollektív gazdaságok és társulások növénytermesztésének és állattenyésztésének növelését, gazdasági és szervezeti megerősödését kell eredményezniük. A kollektív gazdaságokat és a társulásokat hatalmas szocialista erővel, valóságos vonzói központokká kell átváltatni, amelyek a szocializmus útjára térítik, új kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások alakítására serkentik a dolgozó parasztokat.

Az RMP KV augusztusi plenáris ülése ugyanakkor elhatározta, hogy a dolgozó parasztok egyéni gazdaságainak fokozott állami támogatásban kell részesülniük.

Az egyéni parasztgazdaságok jelenleg döntő szerepet töltenek be a mezőgazdasági termelésben. A párt és a kormány intézkedésekkel tett, hogy a növényi és állati eredetű mezőgazdasági termékek növelése érdekében még nagyobb mértékben ösztönözze és anyagilag érdekeltté tegye a parasztokat, hogy a hektárhozám korláta érdekében támogatást nyújtsanak a parasztagazdaságoknak, a párt és kormány intézkedéseket tett az állattenyésztés megjavítása érdekében. Ezek az intézkedések biztosítják a város és a falu közötti árucsera folyódsát, a munkásosztály élelmiszerrel való ellátását, a szocialista ipar mezőgazdasági nyerveanyaggal való ellátását, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének további erősítését.

A kommunizmusra való átmenethez — tanította Lenin — hosszú évekbe van szükség. Ebben az átmeneti időszakban a szocialista gazdálkodás egyik elve a vállalat és vállalatok közötti egyes munkás érdekeltsége munkája eredményében. Ez az elv még nagyobb fontosságot nyer, amikor a dolgozó parasz-

tok árutermelés alapján álló egyéni gazdaságairól van szó. Ezt az elvet azonban nem szabad szem elől téveszteni akkor sem, ha kollektív gazdaságokról, mezőgazdasági társulásokról, vagy a kollektivisták háztáji gazdaságairól van szó. A szocializmus építése megköveteli a kollektív gazdaságoknak, a mezőgazdasági társulásoknak és azok tagjainak még nagyobb érdekeltségét a termelés fokozásában.

A szónok ezután számos konkrét intézkedést sorolt fel, amelyet a párt és a kormány a mezőgazdasági termelés emelésére hozott, a személyes érdekeltség lenini elvének következetes érvényesítésével.

Lenin nagy figyelmet fordított a csere, a kereskedelem, a szocialista ipar és a mezőgazdaság szoros kapcsolatának kérdésére. Az RMP KV augusztusi bővített plenáris ülésén hozott gazdasági intézkedések, amelyek Lenin utmutatásain alapulnak, 1954—1955-ben az áruforgalom fokozódását fogják eredményezni az állami és szövetkezeti kereskedelmi hálózatban, valamint a kollektív gazdaságok, a kollektivisták, a mezőgazdasági társulások tagjai és az egyéni termelők kereskedelmében. Az intézkedések előírják, hogy az állami és szövetkezeti kereskedelem útján történt eladások az említett intézkedések folytán még az idén három milliárd lejtel növekedjen és több, mint 22 milliárd lejtel, a jövő évben pedig majdnem 26 milliárd lejtel tesznek ki.

A párt Központi Vezetőségének 1953 augusztusi bővített plenáris ülésén kijelölt feladatok végrehajtásában pártunkat a nagy Leninnek az utmutatása vezérli, hogy a szocializmus útján való sikeres előrehaladásunk záloga a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítése, amely szövetségben a vezetőszerep a munkásosztályé. A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítésére irányuló politikájának alapja a zsenális lenini jelszó: „Anélkül, hogy egy pillanatra is megszüntetnénk a harcot a kulák ellen, szilárdan csak a szegényparasztságra támaszkodva, meggyezésre kell jutnunk a középparaszttal”.

Lenin azt tanítja, hogy a szocializmus építése éles osztályharc közben megy végbe, hogy a kizsákmányolók nem nyugodhatnak bele abba a gondolatba, hogy elvesztették a lehetőséget a dolgozók elnyomására és kifosztására, hogy a szocialista építés minden sikere növeli a belföldi kizsákmányolók és a nemzetközi tőke gyűlöletét és ádáz, kétségbeesett ellenállását. A kommunizmus és az összes dolgozók egyik rendkívül fontos feladata, hogy szüntelenül fokozzák éberségüket a volt kizsákmányolók és a kizsákmányoló osztályok maradványainak mesterkedéseivel szemben, az imperialista ügynököknek, a kémeknek, szabotálók és diverzionistáknak, továbbá a fasiszta elemeknek a mesterkedéseivel szemben, akiket a nemzetközi imperializmus fel akar élesíteni.

A szónok rámutatott azokra a jelentős feladatokra, amelyek a szovjetek szerepéről szóló lenini tanítások szellemében hárulnak a néplanásokra a gazdasági és kulturális építés helyi vonatkozású megszervezéséért, a lakosság életszínvonalának emeléséért folyó harcban. E tevékenység sikerének kulcsa a széles tömegek mozgósítása, a bürokrácia kiirtására vonatkozó lenini utmutatás alkalmazása.

C. Párulescu elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta, hogy a népgazdaság fejlesztése és a dolgozók életszínvonalának emelésére vonatkozó parthatározatok valóra váltása érdekében a pártvezetőknek fokozott politikai munkát kell végezniük, komolyan meg kell javítaniuk munkamódszereiket a tömegkapcsolatok megerősítése végett. Az egész pártmunka megjavításának záloga a belső pártéletre vonatkozó lenini elvek pontos betartása és valóra váltása, a pártdemokrácia tiszteletben tartása és fejlesztése, a kollektív vezetés elvének következetes alkalmazása, a pártfegyelem megszilárdítása, éberség és körültekintő harc a párt vonalától való minden elhárítás és a lenini tanítások eltorzítása ellen.

Népi demokratikus rendszerünknek hatalmas lehetőségei vannak a népgazdaság és a kultúra új lendületének megszerzésére, a nép jólétének szüntelen növelésére. Ezt bizonyítja munkásosztályunknak, az állam és az egész nép vezető erejének egyre növekvő önudata és felelőssége, a dolgozó parasztságnak szövetségessége és biztos vezetője — a munkásosztályba vetett bizalma és egyre nagyobb arányú részvétele a szocializmus építésében, haladó értelmiségünk lelkes hozzájárulása hazánk, a Román Népköztársaság megerősítéséhez és felvirágoztatásához. Új sikerek felé való szüntelen előrehaladásunk biztosítéka nagy barátunk, a Szovjetunió sokoldalu, testvéri segítsége. A mi feladatunk az, hogy szüntelenül erősítsük a népi hatalmat, a népi demokratikus államot — a szocializmus építésének fő eszközét.

A társadalmi fejlődés több mint félszázados történelmi tapasztalata a leninizmus igazát és győzelmét, a kommunista mozgalom szüntelen és töretlen növekedését bizonyítja az egész világon. A leninizmus milliók zászlaja a kommunizmus győzelméért vívott harcban.

Eljen a leninizmus!

Eljen a Szovjetunió Lenin alapította nagy Kommunista Pártja, évi Központi Bizottságával!

Eljen a béke és a szocializmus hatalmas táborra, éljen a Szovjetunióval — a leninizmus hazájával!

Örökké éljen a szovjet nép és a román nép barátsága!

Lenin zászlaját magasra emelve, előre a szocializmus útján edes hazánkban — a Román Népköztársaságban!

Több támogatást az élsportolóknak!

— A „Vörös Lobogó” és a „Flacăra Roșie” szerkesztőségi munkaközösségeinek rajd-ankétja —

(Befejező rész)

Alább közöljük a két szerkesztőség munkaközösségei rajd-ankétjának befejező részét.

A LOCOMOTIVÁNAL

Városunkban, a Locomotiva sportegyesületnek 3 sportközössége tevékenykedik. A sportközösségek munkájának összehangolására, Crucean Traian elvtárs vezetésével, a Locomotiva sportegyesület városi tanácsa is megalkotották.

A legelőkelőbb a sportmunka a CFR főműhelyhez tartozó Locomotiva sportközösségben, amelynek új vezetőségbe a sporttevékenység irányítására alkalmas elvtársakat választottak. Mégis, a vezetőség tagjainak nagy többsége, — teljesen indokolatlanul, — távolmarad a sportközösség vezetőségi üléseiről és így a munkát alig néhány elvtárs végzi. A sportközösség keretében mindössze hat szakosztály működik: a labdarúgó, evezős, sakk, tekó, birkózó és úszó szakosztály, de egyiknek sincs szakosztályi vezetősége, amely a sporttevékenység irányítását. Ez az oka annak, hogy az edzéseket csak kevesen látogatják, az edzők pedig — ehelyett, hogy kizárólag a sportolók oktatásával foglalkoznának — kénytelenek adminisztratív kérdéseket is megoldani.

A sportközösség vezetősége helytelen magatartást tanúsít egyes sportszakosztályok irányában. A Locomotiva pályán például a futópályát még mindig nem hozták használható állapotba, noha a helyi sporthatóságok állandóan sürgették az atletikai pálya rendbehozatalát. Pálya hiányában a Locomotivának nem működik az atletikai szakosztálya sem, s így Lazar Ioan elvtárs, aki papíron, mint az atletikai szakosztály edzője szerepel, — nem is fejthetett ki semmiféle tevékenységet.

A Locomotiva keretében kosárlabda szakosztály is működött, de éppen a sportközösség mostoha eljárása miatt a játékosok más sportközösségbe mentek át. A Locomotiva női kosárlabda csapata 1952 őszén bekerült az országos kosárlabda bajnokság döntőjébe, amelyet Marosvásárhelyen ren-

deztek. A sportközösség vezetősége kijelentette, hogy az utazáshoz szükséges pénz nem áll rendelkezésre, de amikor a csapat tagjai összegyűjtötték az utazási költségeket, a vezetőség közölte: visszaérkezéstük után folyósítják számukra az általuk előlegezett költségeket. Ennek az összegnek kifizetése azonban még most sem történt meg, annak ellenére, hogy a női sportolók többször kérték a kiegészítést. A sportközösség jelenlegi vezetősége arra hivatkozik, hogy a Locomotiva régi vezetősége a CFR vonaligazgatóhoz tartozott és ennek kellett volna — folyósítania az összeget, mielőtt a sportügyek irányítása az új vezetőség kezébe ment volna át. A régi vezetőségből Teodorescu, Orz elvtársak és Dinca elvtárs — azonban állandó ígérekkel odázták el a kosárlabdázók költségeinek kifizetését és ez a tartozása a sportközösségnek még most, 15 hónap után sem nyert rendezést.

Az evezős szakosztály alig kap valamelyes segítséget a sportközösség vezetőségétől, a szakosztály munkájának ellenőrzése pedig egyáltalán nem létezik. Gabor Isia, a szakosztály edzője nem dolgozik szervezeten, Gabor és Hozdovits elvtársak — utóbbi a szakosztály vezetője — nem foglalkoztatottak intézkedéseket egyes élsportolók helytelen megnyilvánulásai ellen. Az ellenőrzés hiánya oda vezetett, hogy például december 31-én este ünnepséget rendeztek az evezősházban, anélkül, hogy a sportközösség vezetőségének és az üzemi bizottságnak erről tudomása lett volna. A szakosztályt komoly támogatásban kell részesítenie a sportközösség vezetőségnek, mert a Locomotivánál egyike Anad legjobb evezős szakosztályainak. A legkedvezőbb sportolási lehetőségeket kell biztosítani az evezősök számára és meg kell alakítani ugyanakkor a szakosztály teljes vezetőségét.

Annak ellenére, hogy nagy lehetőségek vannak, a szakosztályok egész sorát nem hívták életre a Locomotiva keretében. Így röplabda, kézilabda, kosárlabda, torna, cölölv, asztali tenisz szakosztályok nem is léteznek a Locomotivánál.

A sportolók nevelése is sok kívánnivalót hagy hátra. Az üzemi bizottság nem intézkedett ebben az irányban, a CFR főműhely IMSZ alapszervezetének titkára, Pavleac elvtárs pedig kijelentette: A testnevelés és a sport terén IMSZ vonalon semmiféle intézkedés sem történt. Ez az IMSZ városi bizottságának is súlyos hiányossága, amely nem irányította a vasúti főműhely IMSZ alapszervezetét az ifjak sportvonalon történő mozgósítására. Elképzelhető tehát, hogy milyen segítséget kapott a sportközösség vezetősége a CFR főműhely ifjaitól. Popovici Gheorghe elvtárs, a főműhely üzemi bizottságának elnöke jól ismeri a sportproblémákat, de őt is — mint a vezetőség legtöbb tagját, — csaknem kizárólag a labdarúgás érdekli. Ez egyrészt régi betegsége a sportközösség mindenkori vezetőségének és így nem is csodálható, hogy például az „MVK” terén nem teljesítették a tervelőirányzatot, a sportközösség vezetősége pedig nem tart rendszeres gyűléseket.

Az üzemi bizottság a CFR főműhely parthizottságának irányításával elemesse a sportmunkát és a párt, valamint a kormány irányelveinek megfelelően, vonja fel a feladatokra azokat, akik a sport és a testnevelés fejlesztése elé akadályokat gördítenek közönfös magatartásukkal.

AZ ANKÉT TANULSÁGAI

Meg kell állapítanunk, hogy a sport terén elért eredmények ellenére, azok nem állnak arányban a fejlődési lehetőségekkel. Ha minden sportközösség elemző tevékenységet, rá kellene jönnie, hogy nem használta fel a rendelkezésre álló eszközöket a testnevelés fejlesztése érdekében. Pedig a szovjet sport nagyzerű tapasztalatai és kitűnő szakorvadalom áll rendelkezésre, amelyek felhasználása szintén lendíthet a sportmunkán és jó eredményekhez vezethet.

Általánosságban megállapítható, hogy egyes alapsportolók, mint a tornát, atletikát, cölölvetést és másokat, lebecsülik. A legtöbb aradi sportközösségnél nem részesítették kellő támogatásban az élsportolókat sem. Halic Ivan, Novac Eleonora és más élsportolók esetei élenk igazolják ezt. Nem teremtetek megfelelő sportolási lehetőséget általában a sportolók számára némely sportágban. Ezt igazolja a Metulul Fl. Rosie tornászainak esete.

Ha a hiányosságok okait kutatjuk, arra a végkövetkeztetésre jutunk, hogy a sportközösségek vezetőségei nem feleltek ki megfelelő tevékenységet és ez akadályozta a sport gyorsabbtemű fejlődését városunkban. Késztetünk, hogy a sportközösségi vezetőségek munkájában mutatkozó hiányosságokhoz hozzájárul az az elégtelen támogatás, amelyben az illetékes pártszervek, IMSZ szervezek és üzemi bizottságok részesítettek a sportközösségi vezetőségekkel. A terepen szerzett tapasztalatokból meggyőződünk, hogy az IMSZ városi bizottságának instruktorai nem nyújtottak segítséget az üzemi IMSZ szervezeteknek a sporttevékenységre való mozgósítás terén. Stănescu elvtárs, az IMSZ városi bizottságának sportfelelőse például csak ritkán tartózkodott a terepen és akkor is csak „átmenetileg” látogatta az üzemeket, mint az a CFR főműhelynél történt. Amióta az elvtárs iskolába ment, az IMSZ városi bizottsága még nem állított helyettesít, aki a sportügyekkel foglalkozt.

Hiányosságok észlelhetők a városi Testnevelési és Sportbizottság munkájában is és főleg az ellenőrzés terén. A városi TSB tagjai csak keveset tartózkodtak terepen és így Olteanu Oliver, Găsc Tibor, Zuckermann I., Dobos Octavian, Petrovan I. elvtársak kevés ellenőrzőmunkát fejtettek ki. A városi TSB ugyanakkor, amelynek munkaközösségében 2 elvtárs dolgozik, nem tudta a 35 aradi sportközösség ügyeit átfogni. Közben a városi TSB létszáma egyetlen aktivistára avadt, miután az elnök a tartományi TSB-hez került. Megengedhetetlen, hogy Mironescu Constantin elvtárs egyedül, ugyszólván segítség nélkül dolgozzék és éppen ezért haladéktalanul be kell tölteni az elnöki tisztséget a városi TSB-nél.

Haladéktalanul meg kell szüntetni azt a nemtörődőséget, amely egyes üzemeknél, gyáraknál, iskoláknál a sportmunka iránt megnyilvánul. Csakis a hiányosságok gyökeres kiküszöbölésével, megfelelő sportlétesítmények létrehozataival, a sportolók számára kedvező sportolási lehetőségek megteremtésével emelhetjük városunkban a testnevelés és a sport színvonalát és kapcsolhatjuk be a gyárak, üzemek, iskolák fiataljait a sportmozgalomba.

A politikai értekezletet előkészítő koreai-kínai küldöttség közleménye

KAJSZUNG. (Agerpres.) Az Új Kína hírlapjának közli:

A politikai értekezletet előkészítő koreai-kínai küldöttség január 20-án a következő közleményt adta ki:

A két fél összekötő tisztjei január 20-án tartották meg IV. ülésüket. Ezuttal sem mutatkozott semmiféle előrehaladás a meg egyeztetés felé, mert az amerikai fél ragaszkodott a korábbi előzetes tárgyalásokon felvett jegyzőkönyvek módosításához és nem volt hajlandó megállapodni a tárgyalások újrafelvételének időpontjára vonatkozólag, úgy, aránt az a koreai-kínai fél indítványozta.

A koreai-kínai fél összekötő tisztje ismételtén kifejtette álláspontját: kérte a tárgyalások azonnali és feltétel nélküli újra megkezdését; ismételtén indítványozta, hogy január 23-án kezdjék meg újra a két fél tárgyalásait. Hangsúlyozta, hogy a koreai-kínai fél már két esetben tett javaslatot a tárgyalások újramegkezdésének időpontjáról. Az amerikai fél egész sor feltételt szabott a tárgyalások újramegkezdése elé és ezzel késleltetni akarta az előzetes tárgyalások újramegkezdését. Az amerikai fél a három előző ülésen kerekelt elutasította, hogy állapítsák meg a tárgyalások újrafelvételének időpontját. Miközben az amerikai fél az üléseken mindenféle akadályokat gördít és mindent megtesz annak érdekében, hogy minél inkább késleltesse a tárgyalások újrafelvételét, erőszakkal vissza akarja tartani a koreai és kínai hadifoglyokat és meg akarja akadályozni az ENSZ közgyűlésének összehívását.

A tények azt mutatják, — mondotta a koreai-kínai fél összekötő tisztje, — hogy az amerikai fél megfélemlítéshez folyamodott és arra kényszerítette a semleges hazatelepítési bizottságot, hogy adja át az amerikai félnek a koreai és kínai hadifoglyokat. Így akarja megvalósítani a hadifoglyok erőszakos visszatartására vonatkozó tervét.

Ezenfelül az amerikai fél ismételtén észszerűtlenül ragaszkodott a korábbi előzetes tárgyalások jegyzőkönyveinek módosításához, azt állítva, hogy ilymódon meg lehetne teremteni a tárgyalások újrafelvételének alapját. Az amerikai fél továbbra is ragaszkodott a zárt ülések megtartásához, amelyek keretében megvitátnák a jegyzőkönyvek módosításának kérdését.

A koreai-kínai fél összekötő tisztje hangsúlyozta, hogy a koreai-kínai fél ismételtén kijelentette: A tárgyalások újrafelvételét nem kell semmiféle előzetes feltételhez kötni. A jegyzőkönyvek módosításán, a korábbi viták felújításán csak akadályozza az előzetes tárgyalások újramegkezdését. A koreai-kínai fél összekötő tisztje hangsúlyozta, hogy mindaz, amit a koreai-kínai fél az előzetes üléseken fenntartott, ténylegesen megfelel a valóságnak és nem szükséges semmiféle módosítás, ezért a koreai-kínai fél nem egyezik bele a jegyzőkönyvek módosításába. Ami a tárgyalások újrafelvételének alapját illeti, a koreai-kínai fél összekötő tisztje rámutatott arra, hogy a tárgyalások az amerikaiak egyoldalú akciói miatt szakadtak félbe.

Most nem az a kérdés, hogy alapot találjunk a tárgyalások újramegkezdésére, — mondotta a koreai-kínai fél összekötő tisztje, — hanem, hogy azonnal kezdjünk meg a tárgyalásokat és őszintén folyassuk azokat a politikai értekezlet mind előbbi összehívása érdekében. Az amerikai fél csupán azért ragaszkodott a zárt ülésekhez, hogy azt a benyomást keltsék, mint ha a tárgyalások jól mennének és így nincs többé szükség az ENSZ közgyűlésének összehívására. A zárt ülések kérdését csakis a tárgyalások újrafelvételével lehet megvitatni. Az összekötő tisztje feladata mindössze abban áll, hogy megállapítsák a tárgyalások újrafelvételének időpontját. Egy ilyen egyszerű kérdés megvitalásához nem szükséges zárt ülés.

Végül a koreai-kínai fél összekötő tisztje kijelentette, szeretné tudni, hogy az amerikai félnek mi az álláspontja a tárgyalásoknak január 23-án való újramegkezdéséről.

Az amerikai fél azonban továbbra is kitartott észszerűtlen álláspontja mellett, nem volt hajlandó figyelembe venni a tárgyalások újrafelvételének időpontjának megállapítására vonatkozó koreai-kínai javaslatot. Az amerikai fél kijelentette, hogy nincsen szándékában január 23-án újra megkezdni a tárgyalásokat és kérte, hogy az összekötő tisztje legközelebbi ülését január 21-én tartsa meg. A koreai-kínai fél, hogy módot nyújtson az amerikai félnek álláspontja felülvizsgálására, indítványozta az ülések elhalasztását január 23-ig. Az amerikai fél ezt a javaslatot elfogadta.

Az öszindiai béketanács nagpuri ülészaka

DELHI. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: Az öszindiai béketanács Nagpurban megtartotta ülészékét, amelyen megvitatották az amerikai-pakisztáni katonai szerződés-tervezeteket, a nemzetközi találkozó megszervezésének, valamint a négy nagyhatalom értekezletének a kérdését és más kérdéseket.

A béketanács rámutatott arra, hogy India nepe egyöntetűen helyteleníti az amerikai-pakisztáni katonai szerződés tervezetét. A tanács kimondta, hogy ez a paktum „az amerikai kormány világuralmi tervének egy része”.

Az ülészéken hozott határozat kimondja: „Az USA a szerződés segítségével fokozni akarja India és Pakisztán kapcsolatának feszültségét és így akar uralkodni mindkét ország felett.”

E katonai szerződés segítségével az amerikai imperialisták katonai támaszpontokkal akarják bekeríteni Indiát, hogy így nyomást gyakoroljanak rá.”

„A nemzetközi béke-nagygyűlésre” vonatkozó határozatában az öszindiai béketanács kimondja, hogy teljes mértékben támogatja a Béke Világtanács javaslatát egy nemzetközi találkozó megszervezésére, a nemzetközi feszültség enyhítése céljából.

„A legutóbbi ázsiai és európai események — hangzik a határozat — annak a szükségességét bizonyítják, hogy össze kell hívni

egy olyan értekezletet, amely tükrözze a közvélemény fokozódó óhaját a nemzetközi feszültség tárgyalások útján való enyhítésére. Egyre több különböző felekezetekhez tartozó, különböző politikai meggyőződésű ember támogatja ma egyöntetűen egy ilyen értekezlet összehívását.”

Egy ilyen nemzetközi találkozó megszervezésének előkészítésére az öszindiai béketanács elhatározta, hogy országos értekezletet szervez a nemzetközi feszültség enyhítésének előmozdítására. A tanács ülészaka általános politikai határozatot is hozott. Ebben rámutat arra, hogy vannak még olyan emberek a világon, akik „a tárgyalások” szót abból a célból hangoztatják, „hogy meghosszabbítsák a hidegháborút és hogy különböző ürügyekkel újabb akadályokat gördítsenek a béke megteremtésének útjába”.

A határozat a továbbiakban kimondja, hogy a koreai politikai értekezlet összetételére vonatkozó egyezmény kidolgozásának halogatása és a semleges államok — legfőképpen India — részvételének megakadályozása „veszélyeztetli a koreai és az ázsiai békét. Atombázisok létesítése Spanyolországban újabb veszélyt jelent Európa, főként Franciaország és a többi nyugateurópai állam számára”.

A határozat megbélyegzi azokat, akik módosítani akarják az ENSZ alapokmányát abból a célból, hogy a szervezetet ellenőrzé-

sük alá vonják. „Az imperialista hatalmak erőszakos akciói a gyarmati népek elnyomására — hangzik tovább a határozat — szintén komolyan fenyegeti a világ békét”. A határozat India népei nevében követeli az India területén lévő idegen birtokok visszavonását.

A négy nagyhatalom értekezletével kapcsolatos kérdésben a béketanács határozata annak a reményének ad kifejezést, hogy ez az értekezlet megnyitja az utat a jelenlegi nemzetközi feszültség enyhítése és a nemzetek közötti vitás kérdések rendezése felé. A határozat kiemeli:

„India népe őszintén óhajta, hogy ezt az értekezletet kövesse az öt nagyhatalom értekezlete a Kínai Népköztársaság részvételével. A Kínai Népköztársaság nélkül nem lehetséges a főbb nemzetközi kérdések, különösképpen az Ázsiával kapcsolatos kérdések megoldása.”

India népe annak a reményének ad kifejezést, hogy a berlini értekezleten a nagyhatalmak megbízottait áthalja az az őszinte óhaj, hogy a fontos nemzetközi kérdések megoldásáról tárgyaljanak, nem fognak semmiféle előzetes feltételeket szabni, megvizsgálják a békeszerető, egységes és demokratikus Németország megteremtésének a kérdését és megteszik az intézkedéseket az összes tömegpusztító fegyvertípusok feltétel nélküli megtiltására és az általános leszerelésre”.

Amerikai gazdasági válságtól félnek a nyugateurópai országok

WASHINGTON. (Agerpres.) — A nyugateurópai üzleti köröket egyre nagyobb mértékben foglalkoztatja az USA fokozódó gazdasági hanyatlásának valószínűsége az 1954. évben. A nyugateurópai burzsoa sajtóban megjelent több cikk leplezetlenül kifejezésre juttatja a féltést, hogy a jelek szerint az Egyesült Államokban küszbőnlő összeomlás nem marad hatás nélkül a nyugati gazdasági életre sem. Oszlik az a vélemény az amerikai közgazdászok és amerikai sajtóközlemények is. Az amerikai kincstár tanácsosa, Hart professzor például rámutat arra, hogy „az USA-ban bekövetkező legkisebb hanyatlás is katasztrofális következményekre vezethet külföldön”. A „New York Times” így ír: „Kétséges, hogy az Egyesült Államok képes lesz úgy eljárni, hogy megvédje a többi nyugati ország gazdaságát és megóvja őket a hanyatlás következményeitől”.

A legnagyobb veszély Anglia gazdasági életét fenyegeti. Az USA-val fennálló kapcsolatok fennmaradásától folyó gazdasági nehézségek hosszú időszaka után, Nagy-Britannia világgosan látja, hogy elvesztheti még azokat a piacokat is, amelyek felett pillanatnyilag rendelkezik. Ebben rejlik annak a nyilvánvaló aggodalomnak a magyarázata, amely az angol sajtóban és bizonyos angol körökben tapasztalható.

Ez az aggodalom tükröződik a „Daily Telegraph” egyik cikkéből is, amely a követ-

kezőket írja: „Az új évben felvetődő egyik nagy kérdés az, vajon hanyatlani fog-e Amerikában a gazdasági tevékenység és ha igen, milyen mértékben. A kérdés rendkívül fontos Nagy-Britannia számára, mert mint 1949-ben megállapították, még egy csökkenett méretű amerikai válság is aránytalan hatást gyakorolhat az Egyesült Államok fizetési mérlegére”.

A „Financial Times” több adatot idéz, amelyek szerint az amerikai gazdaság 5 százalékos hanyatlása az importárak 40 százalékos csökkenését vonja maga után az Egyesült Államokban. „De az amerikai gazdasági tevékenység 25 százalékos csökkenéséről beszélnek” — írja a „Le Monde” című francia lap. Világos, hogy az amerikai ipar tevékenységének ilyen korlátozása még inkább sújtja Anglia érdekeit.

Az „Observer” című angol lap az amerikai gazdasági élet hanyatlásával foglalkozó cikkében ezt állítja: „Ha ez a hanyatlás még két évig folytatódik, a dollárvezetékhez tartozó országok bevételei mintegy tízmilliárd dollárral csökkennek. Ez olyan veszteség, amit ez országok közül kevesen tudnának elviselni”. Az amerikai válságtünetek angliai kihatásával kapcsolatban a lap fel sorolja az angol gazdaság különböző ágait, amelyeket az amerikai válság elsősorban érint. Ezek az iparágak: a gépkocsipar, a szeszitalokat gyártó vállalatok és több más iparváglat.

A jelek szerint az angol üzleti körök már meg is kezdték az intézkedéseket az amerikai gazdasági hanyatlás káros következményeinek elhárítására. Ebben az irányban tájékozódott különböző brit birodalom pénzügyminisztereinek legutóbbi értekezlete is. Erre való hivatkozással a „Neuer Zürcher Zeitung” című lap azt írta, hogy a pénzügyminiszterek „olyan rugalmas programot dolgoztak ki, amelyet felül lehet vizsgálni és ki lehet egészíteni, ha az amerikai gazdasági helyzet érezhetően rosszabbodik”.

Nyugat-Németországban számos befolyásos lap szintén aggodalmának ad kifejezést az amerikai gazdasági válság kiterjedése miatt Nyugat-Németországra. „Jó volna elővigyázatosabbnak lenni — írja a stuttgarti „Deutsche Zeitung und Wirtschaftszeitung” című lap. — Az Egyesült Államokban ne legyen semmiféle visszafelé fordulás, mert az Egyesült Államok náthája súlyos tüdőgyuladást jelent Nyugat-Európában”.

Ugyanezt a véleményt osztja a Bonnbani megjelenő „Exclusiv Dienst” című közlemény. „Az USA exportja a gazdasági válságot Nyugat-Európába” címmel a lap december elején azt írta, hogy az USA egyre nagyobb erőfeszítéseket tesz a mezőgazdasági túlermelés megoldására azzal, hogy mezőgazdasági termékeket exportál Nyugat-Németországba és a többi nyugateurópai országba.

G. N. Zarubin szovjet nagykövet megbeszélésén Dulles külügyminiszternél

WASHINGTON. (Agerpres.) A TASZSZ közli:

G. N. Zarubin, a Szovjetunió nagykövete január 19-én másodszor folytatott megbeszélést Dulles amerikai külügyminiszterrel Eisenhower elnök tavaly december 8-i beszédével és a szovjet kormány december 21-i nyilatkozatával kapcsolatban, az atomenergia felhasználása kérdésére vonatkozó véleménycsere tárgyalási eljárását illetően.

Ez alkalommal megállapodtak abban, hogy az erre a kérdésre vonatkozó tárgyalásokat V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere és Dulles amerikai külügyminiszter Berlinben folytatják.

Uj baloldali előretörés az olaszországi községi pótválasztásokon

ROMA. (Agerpres.) — Az olaszországi Sava (Taranto tartomány) és Pratola-Peligna városokban (L'Aquila tartomány) január 17-én községi pótválasztásokat tartottak.

Az „Unità” című lap jelentése szerint Sava városban a kommunisták, szociálisták és függetlenek közös listájára 3153 választó szavazott, vagyis 396 választóval több, mint a múlt évi június 7-iki parlamenti választásokon. A kereszténydemokrata, a liberális és a nemzeti monarchista párt 219 szavazatot veszített.

Pratola-Pelignában a kommunisták, szociálisták és függetlenek közös listája 2748 szavazatot ért el, vagyis a tavaly júniusi választásokhoz hasonlóan 510 szavazattal többet.

A kereszténydemokrata és a szociáldemokrata párt közös listájára 1303 ember szavazott, vagyis 777-el kevesebb, mint tavaly júniusban.

A berlini négyhatalmi értekezlet előkészületei

BERLIN. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: A Szovjetunió berlini főbiztosának közölgötési székében január 19-én ülést tartottak a szovjet, amerikai, angol és francia szakértők a négy hatalom külügyminiszteri értekezletének előkészítésével kapcsolatos technikai kérdésekről.

A felek meggyeztek a főbb technikai kérdésekben. A következő ülést január 20-án az amerikai katonai közigazgatás székében tartották meg.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Január 24-én: Barbárok. Előadások: 3, 6 és 9 órakor.

Vasárnap matiné 11,30 órakor. „NICOLAE BALCESCU” mozi: Január 25-ig: Utközlet békében (magyar film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Vasárnap matiné 11,30 órakor. „HEIRAK JANOS” mozi: Január 24-én: A 15 éves kapitány. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Vasárnap matiné 11,30 órakor. „I. L. CARAGIALE” mozi: Január 24-én: Pecsirtadal. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Vasárnap matiné 11,30 órakor. „UJ IDOK” mozi: Január 29-ig: 1-es számú román híradó. 61-es számú szovjet híradó. Egy szovjet hajóegység baráti látogatása Constanta kikötőben. A fák és az ezél meseje (színes rajzfilm). A tuberkulózis gyógyítható. Előadások 3 órától folytatólagosan.

Vasárnap matiné 10 órától folytatólagosan. „MAXIM GORKIJ” mozi (Miklós): Január 26-ig: Maximka. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Január 26-ig: Szerelmek és gyűlölet. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

(Valamennyi moziban kéri a közönség pontos megjelenését, mert a helyeket csak így tudják biztosítani).

—O—
AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Vasárnap, január 24-én délután 4 órakor: A veszett bárány és este 8 órakor: Szakadás.

—O—
BABSZÍNHÁZ: Minden vasárnap délután 4 órakor magyar nyelvű előadás: Hánsel és Gretel.